

Tob kapitola 6.

[1] I odešel mládenec a anděl s ním. Také pes běžel s ním a doprovázel je. Vydali se tedy na cestu oba, a když je zastihla první noc, přenocovali u řeky Tigridu. [2] Mládenec sestoupil, aby si v řece Tigridu umyl nohy. Tu se vymrštila z vody velká ryba a chtěla mládenci ukousnout nohu. Začal křičet, [3] ale anděl na mládence zavolal: "Chyť tu rybu a pevně ji drž." Mládenec uchopil rybu a přinesl ji na břeh. [4] Anděl mu řekl: "Rozřízni tu rybu, vyjmi z ní žluč, srdce a játra a uschovej u sebe; ostatní vnitřnosti zahod'. Žluče, srdce a jater lze užít jako léku." [5] Mládenec rozřízl rybu, vybral z ní žluč, srdce a játra. Část ryby upekl a snědl, část z ní nechal k nasolení. [6] Oba šli společně dál, až se přiblížili k Médii. [7] Tehdy se mládenec otázel anděla: "Azarjáši, bratře, co je to za lék v srdci a játrech ryby a ve žluči?" [8] Odpověděl mu: "Co se týče srdce a jater ryby, proměň je v dým před mužem či ženou, které trápí démon nebo zlý duch, a všechno trápení od nich odejde a navěky ho budou zproštěni. [9] A když se žlučí pomažou oči člověka, jemuž se na nich udělal bílý zákal, a dýchne se na ně, na ten bílý zákal, oči budou uzdraveny." [10] Když přišli do Médie a přibližovali se k Ekbatanám, [11] řekl Refáel mládenci: "Tóbijáš, bratře!" On odpověděl: "Mluv!" I řekl mu: "Je třeba, abychom této noci přenocovali pod Reúelovou střechou. Ten člověk je tvůj příbuzný. Má dceru a její jméno je Sára. [12] Kromě Sáry nemá ani syna ani dceru. Ty jsi její nejbližší příbuzný ze všech lidí, kteří by ji mohli obdržet. A máš právo obdržet i to, co má její otec. To děvče je velice rozumné, zdatné a krásné a její otec je ušlechtilý." [13] A dodal: "Máš právo si ji vzít. Poslyš mě, bratře, promluví s otcem o tom děvčeti tuto noc, abychom ji dostali za nevěstu pro tebe. Až se vrátíme z Rag, vystrojíme jí svatbu. Víím, že Reúel ti ji nemůže odepřít nebo ji slíbit jinému. Podle ustanovení Mojžíšovy knihy by propadl smrti, bude-li vědět, že ty máš dědické právo před kterýmkoliv mužem vzít si ji za ženu. Nuže, slyš mě, bratře, promluvíme o tom děvčeti této noci a zasnoubíme ti ji. Až se vydáme na zpáteční cestu z Rag, vezmeme ji s sebou a dovedeme ji do tvého domu." [14] Tehdy namítl Tóbijáš Refáelovi: "Azarjáši, bratře, slyšel jsem, že už byla dána sedmi mužům, a ti zemřeli ve svých svatebních komnatách té noci; jakmile k ní vcházeli, umírali. Slyšel jsem, že se o nich říká, že je zabíjí démon. [15] A já se bojím; jí sice neublíží, ale kdo by se k ní chtěl přiblížit, toho usmrtí. Jsem jediný syn svého otce. Kéž nezemřu a neuvedu život svého otce a své matky s trápením nade mnou do hrobu. Nemají jiného syna, aby je pohřbil." [16] Anděl mu odpověděl: "Což se nepamatuješ na příkazy svého otce, že ti přikázal vzít si ženu z domu svého otce? Nuže, poslyš mě, bratře, neměj starost kvůli tomu démonu a vezmi si ji. Já víím, že této noci ti bude dána za ženu. [17] Až k ní vejdeš do svatební komnaty, vezmi část jater a srdce té ryby a vlož na žhavý popel z kadidla. Až vystoupí vůně a démon ji ucítí, uteče a už se u ní neobjeví po všechny věky. [18] Kdykoli budeš s ní, nejprve oba povstaňte k modlitbě a prostě nebeského Pána, aby se vám dostalo milosti a vysvobození. Neboj se, tobě je určena od věků. A ty ji vysvobodíš a půjde s tebou. Mám za to, že s ní budeš mít děti a budou ti jako bratři. Nestarej se!" [19] Když Tóbijáš uslyšel slova Refáelova, že je Sára jeho sestrou z potomstva jeho otcovského domu, velmi si ji zamiloval a přilnul k ní celým srdcem.